

DOMIN SVET

LETNIK 38. V LJUBLJANI 1. JUNIJA 1925. ŠTEVILKA 4.

A. SOFFICI: NA TERASI (1904).

MUKA GOSPÉ VERE.

FRANCE BEVK.

18.

Gospo Vero je obiskal oče. Mali, krmežljavi mož je redko prihajal v mesto.

Njegova žena je bila mrtva, hčere so bile omožene, starejši sin je bil nesrečno umrl, najmlajši je doraščal za kmetijo. Oče mu je stal ob strani, učil

ga je in skrbel; to mu je jemalo čas in moči.

Od poroke je gledala gospa Vera očeta z drugačnimi očmi kot poprej. V svojem deklištvu je občutila pogosto mržnjo in strah do njega; njegova volja je bila sveta, njegova zapoved neoporečna. Zdaj je prepustil svojo voljo volji njenega moža. Videti je bil ponižen, od dela izmučen, od smrti njene matere z očito potezo žalosti na obrazu.

Kadarkoli je po dvakrat na leto kdo plaho potrkal na vrata, je Vera vedela, da je prišel oče. Tiho, skoraj otroško se smehljajoč je sedel na nizek stol v kuhinji in mežikal v luč, ki je padala skozi bele zastore.

Vprašal jo je po zdravju in povedal novice. Pojedel je kos kruha in kavo, priporočil vse zdravju in sreči in šel. Vera ga je zrla z dekliško spoštljivostjo. Nekaj pomilujočega je bilo v njenem pogledu.

In kadarkoli jo je vprašal: »Kako vama gre?« je odgovorila vselej: »Ni mogoče bolje, hvala Bogu!«

Bila je merica bahaštva v teh besedah, bilo je tudi mnogo resnice. Izrejena v kmečki hiši, v kateri ni manjkalo kruha, ga tudi zdaj ni stradala. Družabno stališče njenega moža ni bilo posebno visoko, a visoko toliko, da si Vera više ni želela. Občutila je tupatam nekaj, kar jo je čudno dirnilo. Praznota. Ne radi otrok, radi načina življenja, ki ga je živela. Romantičnost rojstne vasi, pravljичnost zimskih večerov, božič in velika noč, pust in šmarni dnevi in večerne molitve in hoja k nedeljski maši... Tu pa je dan enak dnevnu, ni ne praznikov ne nedelj, vsakdanjost, vsakdanjost...

Kadarkoli je oče stopil skozi vrata, ji je obudil spomin, neznano tiho se ji je zarezala bridkost po mladih dneh v srce. Pa je s silo zavrgla vse: »Saj ne more biti bolje!«

Tako varajo svoje ljudi vsi, ki živijo v mestih, sredi praznote in krvavih dram.